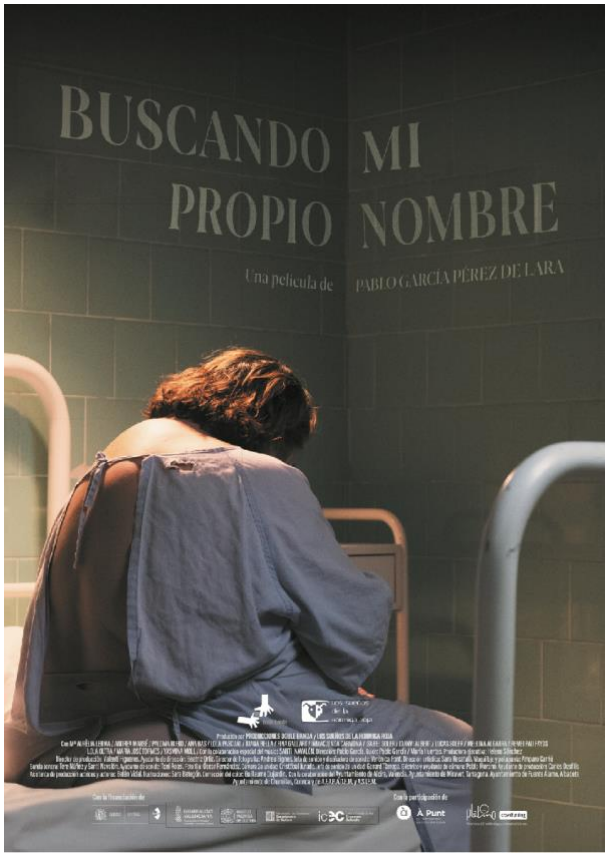
BUSCANT EL MEU PROPI NOM

Una pel·lícula basada en fets reals

Dossier dirigit a institucions, associacions, cineclubs, universitats i instituts interessats en el cinema d'autor, així com en la reflexió i el diàleg sobre salut mental, memòria històrica i dona.
Per a projeccions i col·loquis sol·licitar pressupost en: doblebanda@doblebanda.com

SINOPSI

En 1974 un grup de 200 dones va ser traslladat en autobusos des del Psiquiàtric Provincial de València, conegut com el manicomi de Jesús, al nou Psiquiàtric de Bétera (València). Moltes d'elles havien estat tancades en Jesús més de 30 anys i arribaven a Bétera sense història clínica i fins i tot, algunes, sense nom. Aquesta història recorda a aquelles dones i a uns joves professionals, homes i dones, que les van rebre a Bétera i que les van acompanyar amb una mirada renovadora, basada, principalment, en l'escolta i en la convicció que aquelles dones eren, en primer lloc, persones i així havien de ser tractades, com a persones i no com a animals.

Fitxa tècnica

Productores: Producciones Doble Banda i Los sueños de la hormiga roja.

Format de projecció: arxiu digital o DCP.
Durada: 39'
B/N o color: color.
VO: català i castellà. Possibilitat de subtítols en castellà, anglés i francés.
Lloc de rodatge: Alzira (València) i Miravet (Tarragona), al novembre i desembre de 2023.
Any de producció: 2024.

Director: Pablo García
Productora executiva: Helena Sánchez
Productor Catalunya: Pablo García
Productor València: Valentí Figueres.
Fotografia: Andreu Signes
So: Verònica Font
Direcció artística: Sara Recatalà
Banda sonora: Tere Núñez y Santi Navalón

Fitxa artística:

Aurèlia Lerma, Andrea Marsé, Paloma Rubio, Lola Pascual, Joanvi Albert, Beatriu Casanova, Ana Bas, Josefa Gallart (Fina), Amelia Calvet.

Amb la participació especial de Santi Navalón

Inspirada en el llibre ***'Nueve Nombres'*** de la psiquiatra i feminista **María Huertas**. (Editorial Temporal).

En aquest enllaç, algunes de les persones que van treballar a Bétera en els anys setanta i que van rebre a les dones que van arribar de Jesús, ens acosten als fets en un fragment de 3':

(Si no pots accedir a l'enllaç, pots copiar aquesta adreça en qualsevol cercador d'internet)
https://vimeo.com/700003830

UNA PEL·LÍCULA QUE CONVIDA AL DIÀLEG

Són diverses les qüestions que fan que les presentacions de **'Buscant el meu propi nom'** estiguen sent un èxit de públic i que, després de les projeccions, es genere un diàleg ric i participatiu, molt vinculat a la salut mental, a la dona i a la memòria, així com a la pròpia creació de la pel·lícula.

© Produccions Doble Banda. Foto realitzada per Oscar Fernández Orengo, durant el rodatge de 'Buscant el meu propi nom'. En la imatge, les actrius Belen Vidal i Fina Gallart.

Valors per al diàleg.

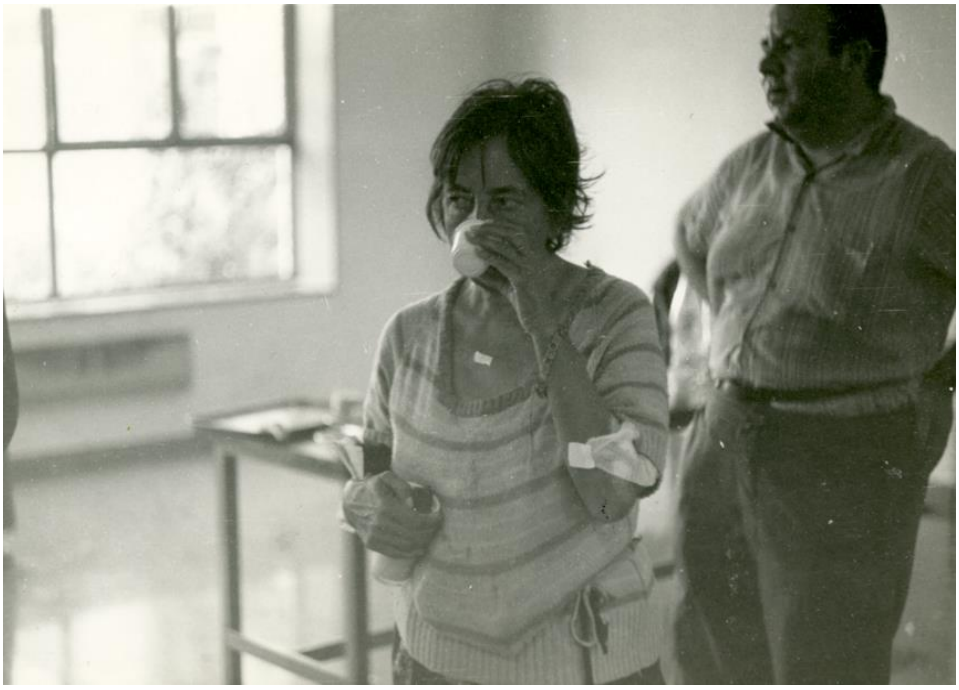
- La pel·lícula té un important contingut social, relacionat amb la salut mental i amb la dona.
- Està basada en fets reals i és part de la nostra memòria històrica.
- S'ha creat des de la cura i el respecte, tant a la professió de cineasta com al públic.
- Està interpretada per diverses actrius que tenen sofriment mental, amb actuacions que adquireixen en la pantalla una dimensió que no es pot descriure amb paraules.
- Encara que es basa en fets colpidors i en els quals va haver-hi molt de sofriment, les persones que han participat en la creació de la pel·lícula, ho han fet amb tacte i allunyant-se de sensacionalismes.
- Els i les ponents que acompanyen els col·loquis, han viscut en primera persona l'experiència de la qual parlen. Bé perquè són part de l'equip tècnic i artístic i, per tant, tenen l'experiència del rodatge, bé perquè són les persones que, com a professionals de la salut, van treballar en els anys setanta per trencar els murs dels psiquiàtrics i erradicar les formes autoritàries i de violència que estaven a l'ordre del dia en aquell moment.
- El director té un vincle personal amb la història, perquè els seus pares, el Ramón García i la Núria Pérez de Lara, van treballar en el psiquiàtric de Bétera, de 1973 a 1978.

©Arxiu personal d'Angela Donet que va treballar a Bétera (València). En el centre de la imatge, Angela Donet i, flanquejant-la, dues persones del psiquiàtric. 1976.

La importància de la memòria.

'Buscant el meu propi nom' és una pel·lícula sobre la nostra memòria i sobre el treball d'uns joves professionals que, en un moment complex de la nostra història, en el qual les llibertats estaven anul·lades, van lluitar per trencar els murs dels psiquiàtrics i erradicar tota violència en les institucions de salut mental. La pel·lícula ens obri la possibilitat de dialogar sobre salut mental, sobre violència de gènere i sobre la desraó que, tantes vegades en la història de la humanitat, ha portat a infinitat de persones a l'oblit.

©Arxiu personal d'Angela Donet, que va treballar a Bétera. En la imatge, dues persones en el pavelló número 9 del psiquiàtric de Bétera (València). 1976.

Compartir la professió des de la cura i el respecte.

També és una pel·lícula que ens dóna la possibilitat de reflexionar sobre una manera de fer cinema i de compartir la professió que, en el cas de l'equip tècnic, com succeïa amb els joves que van treballar a Bétera, es basa en una manera de mirar i de ser en el dia a dia, que té molt a veure amb l'observació i la cura de l'entorn i en tindre molt en compte les necessitats de les persones que ens envolten.

© Produccions Doble Banda. Foto realitzada per Oscar Fernández Orengo, durant el rodatge de 'Buscant el meu propi nom'. En la imatge, actrius i part de l'equip tècnic.

Una pel·lícula coral. De gestos i mirades.

Es tracta d'una pel·lícula molt coral, en la qual ha participat gent molt diversa i en la que, des de les possibilitats que ens ofereix el llenguatge fílmic, tractem de transmetre emocions que perduren en el temps, que es queden en la retina dels espectadors. Sensacions que, la majoria de vegades, transcendeixen a la paraula i que venen donades pel muntatge, per com es combinen els sons i les imatges, així com pels gestos i les mirades de les actrius.

©Producciones Doble Banda. Foto realizada por Oscar Fernández Orengo, en el rodaje de 'Buscant el meu propi nom'. En la imagen, las actrices, Andrea Marsé y Aurelia Lerma.

©Produccions Doble Banda.Foto realitzada per Oscar Fernández Orengo, en el rodatge de 'Buscant el meu propi nom'. En la imatge, l'actor, Tino Hernández, el director Pau García i el sonidista, Toni Rossi.

El vincle del director amb els fets.

En eixa idea de mirar i cuidar, ressaltem ací unes paraules del director Pablo García Pérez de Lara, fill de dues persones que, de 1973 a 1978, van treballar en el psiquiàtric de Bétera, Núria Pérez de Lara, professora d'Educació Especial en la Universitat de Barcelona (Ara ja jubilada) i el psiquiatra Ramón García López (Fuente Álamo, 1941 - Barcelona, 2024) del qual més endavant incloem una ressenya que va publicar l'AEN (Associació Espanyola de Neuropsiquiatría) en la seua memòria.

©Produccions Doble Banda. Foto realitzada per Oscar Fernández Orengo, durant el rodatge de 'Buscant el meu propi nom'. En la imatge, l'actriu Fina Gallart i l'actor, Tino Hernández.

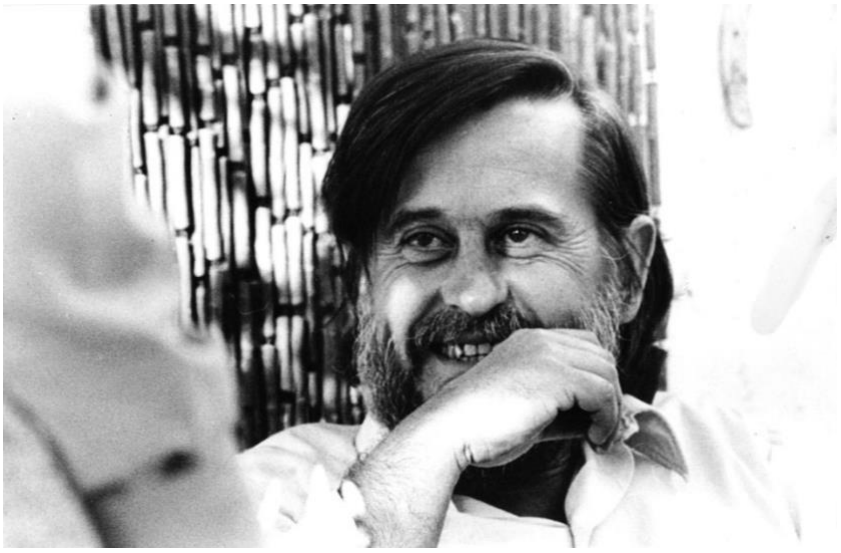
Declaració d'intencions, per Pablo García Pérez de Lara.

Als anys setanta, el tancament, el mal tracte, l'abandó i l'oblit de persones que tenien sofriment mental estava a l'ordre del dia.

Aquest projecte s'inspira en l'experiència d'un grup de professionals molt joves que van lluitar per transformar la psiquiatria del moment. Entre aquells joves estaven també el meu pare, Ramón García, i la meua mare, Núria Pérez de Lara.

©Fotos familiars. Fotografia realitzada i cedida per Lola Jover. En la imatge Núria, la mare del director. 1980.

©Fotos familiars. Fotografia realitzada i cedida per Lola Jover. En la imatge Ramón, el pare del director. 1980.

De xiquet i d'adolescent, vaig compartir moltes d'aquelles vivències i, dels quatre als huit anys, vaig deambular, al costat d'altres fills i filles de professionals de la salut, per les festes i les celebracions que habitualment feien en el pavelló número 9 del psiquiàtric de Bétera -que era un pavelló de dones- i, encara que en la meua memòria les imatges apareixen difuses, sí que recorde que, com érem molt xicotets, a la majoria de dones els encantava "achucharnos" sense miraments i pessigar-nos les galtes.

©Produccions Doble Banda. Imatges cedides per Fernando Sevilla i realitzades en el psiquiàtric de Bétera durant l'actuació en 1978 de la companyia danesa Teatret Odín. En la imatge de dalt, a l'esquerra, Pau, el director d'aquest projecte es tapa les oïdes. En la imatge inferior, a la dreta, Pau d'esquena observa a un dels membres de la companyia.

I com que els meus pares sempre van seguir la màxima de relacionar vida i treball, a casa, en terrasses de bar i en altres llocs de trobada, vaig escoltar -sobretot dels 4 als 12 anys- infinitat de reunions en les quals es parlava de trencar amb els murs dels psiquiàtrics i amb tota forma de repressió autoritària.

©Fotos familiars. Ramón García i Pau García en 1979 a Fuente Álamo, Albacete (Poble en el qual va nàixer el pare de Pau)

Doncs bé, han passat més de cinquanta anys des que es va iniciar aquella transformació i algunes de les persones que la van liderar ja no estan entre nosaltres, és el cas del meu pare, Ramón García, també de Chema Peset i de Camila Ortega, persones dedicades a la cura de la salut pública. M'encanta recordar-les i recordar també a totes les dones del pavelló número 9 del psiquiàtric de Bétera al qual, la majoria d'elles havien arribat, procedents del manicomi de Jesús i després d'haver passat un tancament de més de vint anys, sense història clínica, familiar i social i inclús algunes d'elles sense nom.

©Archivo personal de Angela Donet, que trabajó en Bétera. En la imagen, Ramón García baila en una celebración con una de las mujeres internas del pabellón número 9, 1976.

Hui, més que mai, en un món que tot va tan ràpid i en el qual tanta gent s'aïlla, la tenacitat, la serenitat i la manera tan cuidada de mirar i de relacionar-se que va tindre aquell grup de professionals, són per a mi un gran ensenyament que m'encanta compartir, sobretot a través del cinema.

©Produccions Doble Banda. Foto realitzada per Oscar Fernández Orengo, durant el rodatge de 'Buscant el meu propi nom'. En la imatge, les actrius Isabel Soler, Inmaculada Carmona i Vicenta Mahiques.

©Fotos familiares. En la imagen, en 1978, Ramón García, el padre del director junto a parte del equipo profesional de Bétera, entre otros Cándido Polo y Evelia Castillo.

Els professionals de Bétera ens parlen en primera persona:

En els col·loquis, a més de la presència de les actrius i del director de la pel·lícula, es pot comptar també amb algunes de les persones que van treballar a Bétera i que van ser, al costat de moltes altres, protagonistes de la transformació de la psiquiatria al nostre país.

Maria Huertas zarco. (Ciudad Real, 1950)

Psiquiatra, psicòloga i feminista.

Cap de servei de salut mental del departament 09, des de 1986 fins a la seva jubilació.

Promotora i directora dels programes del Fons Social Europeu, de rehabilitació i reinserció social i laboral de persones amb trastorn mental sever, des de 1995 fins a 2015.

Promotora i codirectora dels primers màsters universitaris de rehabilitació, en la Universitat de València, de 1998 fins a 2015.

Promotora i activista de l'Associació estatal dones per a la salut, des de 1980, i de la xarxa internacional de Dones de Negre per la pau, des de 1992.

Premi OtshuKa, estatal al millor programa de rehabilitació en 1999. Premi dones progressistes en 2000.

En el seu últim llibre "Nueve nombres", relata la història de nou dones de la seva etapa a l'Hospital Psiquiàtric de Bétera en els anys setanta.

Nuria Pérez de Lara (Barcelona, 1946)

Llicenciada en Filosofia i Lletres, secció Pedagogia i doctora en Psicologia per la Universitat de Barcelona.

Professora, actualment jubilada, d'aquesta mateixa universitat on va impartir docència en les titulacions de Psicopedagogia i Educació Social, així com en els màsters de recerca per al doctorat.

Anteriorment, va treballar en els moviments de renovació pedagògica dels anys seixanta, setanta i vuitanta procurant la transformació de les institucions educatives, en un sentit antiautoritari dins de la pedagogia activa i l'escola moderna i ho va fer en escoles formades per cooperatives de familiars i professorat. També va treballar en una cooperativa de dones sobre salut sexual i maternal en suport a la llibertat de les dones en aquest sentit. Aquest últim treball té a veure amb la seva participació en grups d'autoconsciència dins del feminisme de la diferència. Ja en 1974, a València, es va incorporar a l'experiència de l'hospital psiquiàtric de Bétera com a voluntària, i de vegades, com contractada substituta.

Col·laboradora habitual de Ramón García en l'equip mèdic-psicopedagògic en els anys setanta, en publicacions, en el Col·lectiu Critic per a la salut Mental i en la Universitat.

Té diverses publicacions en l'Editorial Laertes, Morata i en Flacso entre altres.

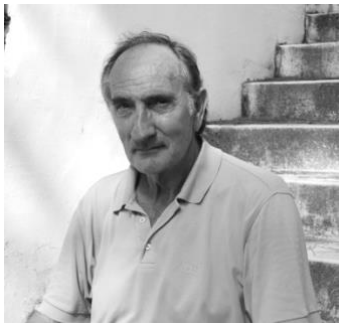
Enric Jordà Moscardó (València, 1943)

És llicenciat per la Facultat de Medicina (1969), especialista en Psiquiatria (1972) i doctor en Medicina (1984) per la Universitat de València.

Ha treballat en el servei de psiquiatria de l'Hospital General de Castelló, en el Sanatori Psiquiàtric Provincial "Pare Jofre" de València, conegut popularment com a Manicomi de Jesús, a l'Hospital Psiquiàtric Provincial de Bétera (València) i en l'Equip de Salut Mental del Àrea de Salut 10. Des de 1987 a 1995 encarregat de la Unitat de Planificació, Recerca i Registre de casos psiquiàtrics en els Serveis psiquiàtrics provincials de València.

La tesi doctoral la va realitzar sota la direcció dels professors Jose Mª Lopez Piñero i Mª Luz Terrada, amb el títol 'La producció, el consum i les notícies en la Literatura Neuropsiquiátrica durant el període franquista'.

Va completar la seva formació en pràctica psiquiàtrica als Hospitals de Napsbury Psychiatric Hospital en St. Alban (U.K.) i en el State Mental Hospital d'Aarhus (DK). Posteriorment durant la seva estada en l'Institute of Psychiatric Demography (Aarhus) dirigit per la Dra. Dupont, va col·laborar amb el Dr. Poul Munk-Jorgensen en la realització d'una recerca en la Unitat de Registre de Casos Psiquiàtrics del citat Institut. Va participar amb la Dra. Anse Leroi i el Dr. Kurt Palsvig de Copenhaguen en l'elaboració d'un projecte de "Fountain House" per a la integració de pacients crònics en la Comunitat de València.

Cándido Polo Griñán (Albacete, 1951)

És llicenciat en Medicina i en Filosofia per la Universitat de València, on també va cursar estudis de tercer cicle en Sociologia i Antropologia social. Després de la seva formació com MIR a l'Hospital Psiquiàtric de Bétera ha desenvolupat de manera exclusiva la seva carrera en els Serveis de Salut Mental de València, contribuint activament a renovar el règim asilar i implantar la psiquiatria comunitària.

Comparteix l'orientació humanista i interdisciplinària de les dues cultures en les seves publicacions sobre història de la psiquiatria i representació sociocultural de les malalties mentals:

Crònica del manicomi. Premsa, bogeria i societat (AEN,1999) i Sang blava. Vida i deliri de Margarita Ruiz de Lihory (PUV, 2010), Premi d'Assaig Juan Gil-Albert.

En 2021 va obtenir el Premi d'Assaig de la Institució Alfons el Magnànim per Bogeria i Salut Mental a València. El Manicomi de Jesús.

Va compartir el comissariat de l'exposició La Nau dels bojos. Una odissea de la desrraó (1409- 2022), el catàleg de la qual va ser guardonat per la Xarxa Vives amb el Premi al Llibre millor editat de l'any (Centre Cultural La Nau, Universitat de València, 2022). La seva última publicació és Els bojos de València (1409-2009). Mites, rituals i utopies en Salut mental (PUV, 2024).

Carmen Vila Baldó (1947, Llosa de Ranes, València)

Va estudiar en la Facultat de Medicina i es va llicenciar en medicina i cirurgia, amb l'especialitat de psiquiatria. Durant el postgrau va fer un mòdul de teràpia familiar, un curs de psicodrama i va assistir a diferents congressos de salut mental.

De 1974 a 1976 va exercir com a metgessa interna i resident a l'Hospital Psiquiàtric Provincial de Bétera (València).

De 1981 a 1986 va exercir de mèdica neuropsiquiatra en l'Institut Nacional de Salut de València.

De 1986 a 1987 va estar com a metgessa psiquiatra en la Conselleria de Treball, Sanitat i Seguretat Social del govern de Canàries.

De 1987 a 1990 va exercir com a metgessa psiquiatra en l'equip de Salut Mental de Vinaròs (Castelló)

De 1990 a 1991 va exercir com metgessa psiquiatra en l'equip de Salut Mental d'Alcoi (Alacant)

De 1991 a 1994 va exercir com a metgessa psiquiatra en l'equip de Salut Mental de Vinaròs (Castelló)

Des de 1994 va exercir com a metgessa psiquiatra en l'equip de Salut Mental de Xàtiva (València), fins a desembre de 2012, any en què es jubila.

I a partir de llavors, ha gaudit molt estudiant Belles Arts.

Belén Vidal Calatayud. (Castelló, 1972)

Treballadora social amb formació clínica i sanitària. Té experiència professional en àmbits diversos com els serveis socials d'atenció primària, centres de salut d'atenció primària, atenció hospitalària (aguts i crònics), en adopció internacional, en docència, dependència... Però s'identifica i es desenvolupa amb gust i passió en tot allò que tinga relació amb la salut mental. En 1995 ajuda a un grup de famílies de persones amb problemes de salut mental a crear AFARADEM (Asociación de Familiares y Allegados de la Ribera Alta para la Defensa de los Derechos del Enfermo Mental).

Treballadora social de la Diputació de València i d'A.F.A.R.A.D.E.M. de 1996-2013. On s'ha format amb Ramón García i de qui ha aprés moltíssim, tant professionalment com personal. També ha treballat en Unitats de Salut Mental, a l'Hospital Psiquiàtric de Bétera de 2014 a 2017 i a l'Hospital Dr. Moliner, a la planta de dany cerebral i a la de cures pal·liatives, i des d'abril de 2025 treballa en València a una Unitat de Salut Mental.

Manuela Pascual Zapater. (Port de Sagunt, 1951)

Treballadora Social.

He treballat al llarg de més de 40 anys amb persones amb malaltia i malestar mental. En els inicis de la meua arribada a Bétera en 1977, vaig treballar amb persones amb problemes d'alcohol i toxicomanies; posteriorment, en 1982, vaig treballar a l'Hospital General de València i de nou, en 1983, a Bétera, compartint el temps laboral entre el Psiquiàtric i l'Àrea de Salut de L'Horta Sud a Torrent i a nou pobles més: Picanya, Paiporta, Monserrat, ... Hui una bona part d'eixos pobles han sigut afectats per la Dana.

Respecte al treball en l'Hospital Psiquiàtric de Bétera, dir que fonamentalment va consistir en construir i tractar de dotar d'una estructura a les persones que eren allí i generar una convivència saludable i de contacte social fora dels murs del manicomi. Fent que la seua identitat i vida quotidiana es feren presents. I tot aquell treball i dedicació, ens va ajudar molt a desenvolupar la psiquiatria comunitària que estem exercint ara.

LES PROJECCIONS REALITZADES CONFIRMEN LA RIQUESA DE LA PROPOSTA

La pel·lícula s'ha presentat en festivals de cinema i a causa de l'interés que ha despertat en diverses institucions, ajuntaments i associacions vinculades a salut mental, s'han fet moltes presentacions acompanyades de col·loqui.

En totes aquestes presentacions, aprofitant la durada de la pel·lícula (39'), s'han pogut fer col·loquis molt participatius. En eixe sentit s'han fet sessions de 75', 90' i 120'.

Respecte als ponents, habitualment s'ha comptat amb la presència de tres ponents en els següents càrrecs:

- Equip tècnic, normalment el director.
- Equip artístic. Habitualment una de les actrius amb sofriment mental, que ens parla en primera persona.
- Professional que va treballar en el psiquiàtric de Bétera en els anys setanta.

Alguns dels festivals en els quals ha participat la pel·lícula:

- **ABYCINE.** Octubre, 2024, presentació mundial en la secció oficial de llargmetratges del festival Abycine, a Albacete. Es va presentar la pel·lícula, amb gran part de l'elenc i amb la presència del director, la seua mare Nuria Pérez de Lara, l'autora del llibre i psiquiatra, María Huertas i el psiquiatra d'Albacete, Cándido Polo. La presentació i el col·loqui va ser conduït per la Marian Gabardino i entre el públic assistent, a més dels amants del cinema habituals del festival, moltes persones d'associacions de salut mental d'Albacete, així com professors i estudiants de psicologia, psiquiatria i educació especial i molts estudiants d'institut.

- **MEET YOU.** Març, 2025, projecció especial en el Meet You de Valladolid. La pel·lícula va ser convidada per la psiquiatra Irene Muñoz i per Álvaro Caboalles (creador, Investigador, i comissari cultural). Amb la presència del director.

- **D'A.** Abril, 2025, estrena a Catalunya en el festival D'A de Barcelona, en la sección oficial de llargmetratges, Un impuls col·lectiu. Es va presentar la pel·lícula, amb gran part de l'elenc i amb la presència del director, l'autora del llibre i psiquiatra María Huertas i la mare del director, Núria Pérez de Lara.

- **FICCIONS DE CIÈNCIA.** Maig, 2025, participació especial en la primera edició del festival Ficcions de ciència de Barcelona. La pel·lícula es va presentar en la Bonnemaison de Barcelona, amb Aurelia Lerma, Paloma Rubio, el director i amb, Nuria Pérez de Lara, mare del director i professora d'Educació Especial en la Universitat de Barcelona, ara ja jubilada.

Pròximes participacions a festivals:

- **MIRADES FEST.** Setembre, 2025, convidada com a pel·lícula d'inauguració del Miradesfest, Mostra de cinema i salut mental de Torrent. Es presenta la pel·lícula amb el director, dos de les actrius, Aure Lerma i Paloma Rubio, i la psiquiatra Carmen Vila.
- **TRANSHUMANS.** Octubre, 2025, secció oficial de llargmetratges del festival Transhumans de Catalunya. Elenc convidat, encara per determinar.

Presentacions organitzades per associacions, ajuntaments, instituts i altres entitats:

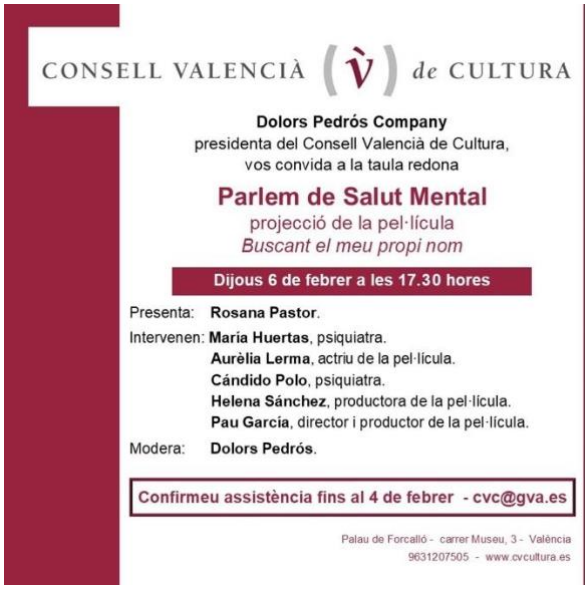

CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA.

Una altra projecció molt especial, de molt d'èxit de públic i de gran repercussió a la Comunitat Valenciana.

Febrer, 2025. Pel·lícula convidada per el ***Consell Valencià de Cultura***.

Acompanyada d'una taula redona, amb el títol ***'Parlem de Salut mental'***, presentada per la presidenta del Consell, **Dolors Pedrós Company** i moderada per l'actriu, política i cineasta, **Rosana Pastor**.

En la taula participaven com a psiquiatres, María Huertas i Cándido Polo, l'actriu Paloma Rubio i el director, Pablo García.

- **Casa de la cultura d'Alzira.** Juliol, 2024. Presentació a Alzira, poble en el qual es va rodar la pel·lícula. Es van fer cinc projeccions en tres dies consecutius a causa del gran interés que va despertar l'acte.
- **Auditorio de Yátova.** Octubre, 2024. Presentació amb motiu del dia mundial de la salut mental organitzada per la Federació de Salut Mental CV i amb la participació en el col·loqui del director, l'autora del llibre i l'actriu Paloma Rubio.
- **Reals Drassanes de València.** Octubre, 2024. Cine Fòrum organitzat per ACOVA i amb la participació en el col·loqui de María Huertas (Psiquiatra i autora del llibre), Cándido Polo (psiquiatre) i l'actriu Paloma Rubio.
- **Centre de Cultura Contemporània de València.** Sala Octubre. Novembre, 2024. Presentació organitzada per ASIEM. Amb la participació en el col·loqui del director, la psiquiatra, Carmen Vila, la treballadora social, Belén Vidal. i les actrius, Paloma Rubio i Aurèlia Lerma.
- **CCX, Centre cultural de Xàtiva.** Novembre, 2024. Presentació amb motiu del dia mundial de la salut mental organitzada pel departament d'Igualtat de l'Ajuntament de Xàtiva i amb la participació en el col·loqui del director, la psiquiatra Carmen Vila i les actrius Paloma Rubio i Aurèlia Lerma.
- **Cine Club Pessic.** Dènia, Novembre, 2024. Presentació amb motiu del dia Mundial contra la violència de gènere. Organitzat per l'associació Matria i l'Ajuntament de Dènia, amb la participació en el col·loqui del director, la psiquiatra i autora del llibre, María Huertas i les actrius Paloma Rubio i Aurèlia Lerma.
- **Centre de Cultura Contemporània de València.** Sala Octubre. Desembre, 2024. Presentació organitzada per la Federació de Salut Mental CV amb motiu del dia mundial de la salut mental i amb la participació en el col·loqui del director, l'autora del llibre i l'actriu Paloma Rubio.
- **MACA (Museu d'Art Contemporani d'Alacant)** Desembre, 2024. Presentació amb motiu del dia mundial de la salut mental organitzada per la Federació de Salut Mental CV i amb la participació en el col·loqui del director, la psiquiatra Carmen Vila i les actrius Paloma Rubio i Aurelia Lerma.
- **Teatre Raval de Castellò.** Desembre, 2024. Presentació amb motiu del dia mundial de la salut mental organitzada per la Federació de Salut Mental CV i amb la participació en el col·loqui del director, l'autora del llibre i les actrius Andrea Marsé i Paloma Rubio.

- **Algunes imatges d'aquestes projeccions:**

REPERCUSSIÓ MEDIÀTICA

El nostre agraïment a tantíssims mitjans que, des que iniciàrem el rodatge el novembre de 2023, han anat informant sobre 'Buscant el meu propi nom'

ENLLAÇOS A ALGUNES DE LES NOTÍCIES QUE ES VAN PUBLICAR O VAN EMETRE DURANT L'ESTRENA DE LA PEL·LÍCULA, EN 2024.

- EL PAÍS

"Va con hombres. Diagnóstico: ninfomanía": la lucha por devolver sus nombres a las internas del manicomio de Jesús.
María Palau, 17 de agosto, 2024

- EL LEVANTE

'Buscant el meu propi nom' recupera la memòria de les dones al psiquiàtric de Bétera.
Ahinoa Lérida, 18 de juliol, 2024

- A PUNT MEDIA

La setmana no la podíem començar de millor manera que amb l'estrena de la pel·lícula "Buscant el meu propi nom".
Programa El Rall. 22 de juliol, 2024.

- A PUNT MEDIA.

'Buscant el meu propi nom', un migmetratge sobre el trasllat del "manicomi de Jesús" a l'Hospital Psiquiàtric de Bétera" en 1974
Les notícies del matí – 17 de juliol, 2024

- ALZIRA RADIO.

Alzira acull l'estrena de la pel·lícula "Buscant el meu propi nom".

- A PUNT MEDIA

Protagonitzat per dones amb patiment mental profund, posa imatge al llibre Nueve nombres de María Huertas.

- LEVANTE

«Buscant el meu propi nom» rescata la història de les més de 200 internes traslladades d'un centre de València al psiquiàtric «més gran d'Europa».

- TELE 9

L'auditori de la Casa de la Cultura d'Alzira es quede xicotet davant la gran expectació de l'estrena de 'Buscant el meu propi nom'.

- FEDERACIÓ DE SALUT MENTAL CV

Proyección del documental 'Buscando mi propio nombre', en Alzira.

- EL SEIS DOBLE

La pel·lícula s'ha rodat a l'Hospital Santa Llúcia i té molta vinculació amb Alzira.

ENLLAÇOS A ALGUNES DE LES NOTÍCIES QUE ES VAN PUBLICAR O ES VAN EMETRE DURANT EL RODATGE, QUE VA TINDRE LLOC AL NOVEMBRE DE 2023 A ALZIRA (VALÈNCIA) I AL DESEMBRE DE 2023 A MIRAVET (TARRAGONA).

- NOTICIA EN A PUNT TV (CON BELÉN VIDAL Y AURELIA LERMA)
- ARTÍCULO EN LA VANGUARDIA. POR HÈCTOR SAN JUAN.
- ARTÍCULO EN LA REVISTA MAKMA. POR BEL CARRASCO.

Entrevistes en PROP DE TU en la televisió de la Ribera Alta:

- ANA BAS Y REMEI PAU FAYOS.
- AURE LERMA Y PABLO GARCÍA
- NOTICIA RUEDA DE PRENSA EN ALZIRA
- RADIO A PUNT. PRÓXIMA PARADA . LA CONVERSA. CON AURELIA LERMA Y PABLO GARCÍA
- RADIO KLARA. ENTREVISTA A PALOMA RUBIO.
- ARTÍCULO EN EL PERIÓDICO ONTINYENT. HABLANDO DE LA ACTRIZ BEATRIU CASANOVA.

SENSE EL VOSTRE SUPORT NO HAURIA SIGUT POSSIBLE.

Fer cinema, o més aviat aquest tipus de cinema, respectuós i cuidant als qui ens envolten, fet des del cor i des de la necessitat de comptar alguna cosa que ens és pròxima, sense concessions i pensant en el propi plaer de crear, costa bastant.

Des de **Producciones Doble Banda** i **Los sueños de la hormiga roja** ens il·lusiona molt destacar que el finançament d'aquesta pel·lícula ha sigut molt coral i ha fet més fácil, en una bona part, el camí.

El nostre més sincer agraïment a:

Els centenars de persones que, com a mecenes, heu participat en la campanya de Platino Crowdfunding.

Al finançament del Gobierno de España-Ministerio de cultura (ICAA), de la Generalitat valenciana-Institut Valencià de Cultura (IVC) i de la Generalitat de Catalunya-Departament de Cultura-Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC).

També a la participació de MÈDIA, Mitjans Públics Valencians.

I a la inestimable col·laboració de la Mancomunitat de la Ribera Alta, les associacions AFARADEM i ASIEM i als ajuntaments d'Alzira (València), Miravet (Tarragona), Fuente Álamo (Albacete) i Chumillas (Cuenca).

Sense tots aquests suports, no hauria sigut possible crear 'Buscant el meu propi nom'.

TAMBÉ, EN RECORD DE PERSONES COM EL PARE DEL DIRECTOR D'AQUEST PROJECTE

Ramón García López (Albacete, 1941-Barcelona, 2024)
Va ser un dels líders de la Coordinadora Psiquiàtrica i uns dels psiquiatres més compromesos en la lluita per transformar l'atenció a la salut mental a l'Espanya dels anys setanta del passat segle, sent a més l'introductor a Espanya dels teòrics del moviment antiinstitucional i antipsiquiàtric (Jervis, Gentis, Basaglia...però també, Althusser, Lacan, Caruso, Chomsky, Reich, Deleuze), com a director durant aquella dècada de la sèrie de Psicologia de la col·lecció Quaderns en l'editorial Anagrama; prologant juntament amb Ana Serós i Luis Torrent la primera edició en espanyol de La institució negada (Barral, 1972). Radical en els seus plantejaments teòrics –és autor dels llibres A bajo la autoridad! Ciencia, manicomio y muerte (Anagrama, 1979) i Historia de una ruptura. El ayer y hoy de la psiquiatría española (Virus, 1995)- ho va ser també en la seva pràctica professional, com testimonien els conflictes de l'Institut Mental de la Santa Creu de Barcelona (1973) on va ser expulsat i el de l'Hospital Psiquiàtric de Bétera que va abandonar davant la impossibilitat d'un canvi real, deixant per un temps la psiquiatria –"el trabajo es vida...o es un lastre, una carga de la que hay que intentar alejarse para no caer en la institución de la muerte" (p.8 de Abajo la autoridad...). Torna a treballar a la Sanitat Pública a mitjan dels anys vuitanta com a director del Servei de Protecció i Defensa del Menor de la Comunitat Valenciana, i des de 1987 coordina una Àrea de Salut Mental comunitària al País Valencià.

En uns anys de revisió i estudi de la història de la psiquiatria alternativa, centenari de l'Associació espanyola de Neuropsiquiatría-professionals de la salut mental i del naixement de Franco Basaglia, no es pot deixar de testimoniar la figura de Ramón García, que va ser sens dubte, un dels principals referents del moviment assembleari que va constituir la Coordinadora Psiquiàtrica i la Plataforma de Treballadors de la Salut Mental durant el "tardo franquisme" i posteriorment, com a membre del Col·lectiu Crític que ha vingut assenyalant els límits dels processos de reforma, ha estat potser el més consistent i conseqüent en el seu compromís amb una psiquiatria crítica i atenta als drets dels sofridors psíquics.

(Biografia extreta de la revista de psiquiatria ATOPOS)

Dossier dirigit a institucions, associacions, cineclubs, universitats i instituts interessats/as al cinema d'autor, així com en la reflexió i el dialogue sobre salut mental, memòria i dona.

Per a projeccions, col·loquis o altres informacions, escriure a: doblebanda@doblebanda.com